PROPOSTA SIMPLIFICADA DE CODIFICACIÓ ALFANUMÈRICA EN ELS DOCUMENTS DE PLANEJAMENT URBANÍSTIC

Zamora-Mestre, Joan-Lluís i Fernàndez Rodríguez, José¹

Departament de Construccions Arquitectòniques I
Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)

Remisión Artículo: 5-6-2007

Remisión definitiva: 25-9-2007

Palabras Clave: Planejament Urbanístic

Resumen: El planejament urbanístic ja ha adquirit plena maduresa i normalitat a l'estat Espanyol, tant pels tècnics redactors, com pels administradors públics, com pels ciutadans, i especialment per als professionals que són agents actius en els processos constructius de les ciutats i el territori.

Dins d'aquest procés de normalitat i continuïtat en la planificació del entorn humanitzat s'han formulat propostes tendents a unificar els procediments de treball, a establir índexs tipus de documentació i sobretot unificar les unitats de mesura que valoren els paràmetres quantitius propis del planejament urbanístic. Aquest article vol ser una aportació més en aquesta línia de normalització i millora contínua d'aquests processos, mitjançant la formulació d'una proposta de codificació alfanumèrica simplificada en els documents de planejament urbanístic, desenvolupada i contrastada a partir d'un cas real.

ANTECEDENTS

L'any 2000 un equip de la ETSAV (UPC) va iniciar les tasques que han de conduir a la revisió del planejament urbanístic vigent en un municipi de prop de 10.000 habitants, situat a l'entorn de l'àrea metropolitana de Barcelona a cavall entre la mar mediterrània i un espai natural protegit.

A part dels problemes específics del planejament urbanístic d'aquest municipi es va detectar immediatament l'existència d'un problema de fons d'indole documental que dificultava no tan sols la comunicació entre les diferents persones de l'equip redactor sinó també la interrelació entre els diferents documents que formen un planejament urbanístic. En aquests moments un document oficial de planejament es desenvolupa intensament en quatre potes: la informació gràfica (plànols d'informació, de classificació i d'ordenació), la memòria (justificativa i descriptiva), la normativa (urbanística i d'edificació) i els annexes que venen a especificar més en detall alguns aspectes monogràfics (impacte ambiental, mobilitat generada, catàleg de patrimoni, etc).

Per tal que aquests quatre principals subdocuments del planejament urbanístic interactuïn correctament i coherent entre ells es fa imprescindible denominar les categories en ells

¹ Persona de contacto Joan Lluís Zamora, correo:joan.lluis.zamora@upc.edu

contingudes amb la mateixa codificació alfanumèrica. A més aquesta codificació no potser aleatòria sinó que, com succeeix sempre en el món de la comunicació visual, ha de venir a reforçar la interpretació correcta del seu significat precís. Per tot plegat l'equip de treball de la UPC va considerar oportú desviar part dels recursos disponibles per a desenvolupar l'encàrrec pròpiament dit i fer una petita recerca monogràfica prèvia a l'entorn d'aquest tema de la codificació. Finalment es va formular una proposta de codificació simplificada, la qual es va aplicar en fase de rotatge al planejament la redacció del qual es tenia encarregada i que és la que en aquest article es presenta.

ACTUALITAT DEL PROBLEMA

Els diferents agents urbanístics que cada dia consulten els planejaments vigents que els afecten es troben habitualment davant de documents redactats en diferents èpoques, per diferents equips, elaborats sobre diferents territoris i aprovats en diferents entorns temporals legislatius. Per tal de fer possible un equilibri entre la necessària diversitat i autonomia de les diverses figures del planejament i l'exigència de seguretat jurídica que formulen els ciutadans es fa necessària, cada cop més, la normalització del llenguatge que fan servir els propis instruments de planejament en el seu desenvolupament documental. Aquest article vol fixar l'interès només en un dels elements d'aquest llenguatge: els codis alfanumèrics que identifiquen les diverses classificacions i qualificacions zonals del sòl.

Segons l'ordenament actual, pràcticament totes les figures del planejament arriben en algun moment de la seva tramitació a la taula de l'aprovació per part de les comissions territorials d'urbanisme. Probablement per aquesta posició central que detenten aquestes comissions ja fa temps que varen ser les primeres en expressar les dificultats que per als seus membres ponents representava l'estudi i avaluació de documents de planejament no plenament coincidents en el seu llenguatge documental.

Actualment la difusió immediata del contingut documental de les figures de planejament mitjançant la xarxa internet és ja una realitat gràcies als suports digitals protegits i a la comoditat que suposa la tele-consulta. Aquesta facilitat ha provocat un augment extraordinari del nombre d'interaccions de consulta entre agents i documents, la qual cosa ha posat encara més palesa la necessitat d'establir unes regles "ortogràfiques" comunes que facilitin una còmoda navegació pels diversos documents i alhora una correcta interpretació per a qui ha d'accedir constantment a diferents planejaments municipals.

Per a que cadascuna d'aquestes consultes siguin vàlides i completes cal una interrelació constant entre la informació gràfica (plànols) i la informació alfanumèrica (memòria i normativa). A nivell operatiu significa que ha de ser possible relacionar informàticament diverses dades amb orígens diferents però que donen simultàniament informació d'un mateix indret del territori (informació georeferenciada o bases de dades associades).

Durant anys es va atorgar tàcitament una certa llibertat d'estil als equips redactors de planejament, la qual va tenir en el seu moment un efecte positiu perquè va incentivar la innovació. Però poc a poc els equips redactors han anat aprenent els uns dels altres i s'han anat encaminant cap a pràctiques d'edició i redacció similars. Aquesta diversitat inicial doncs

ha passat ràpidament de ser un incentiu a ser un obstacle quan el que es vol és donar la màxima difusió a aquests documents o quan es volen fer estudis o anàlisis comparatius de més d'un municipi alhora, o quan es vol tenir una visió territorial més ampla que la municipal o traslladar experiències i propostes d'interès. Es planteja doncs la oportunitat de realitzar una certa poda i actualització dels diversos sistemes de codificació actualment a l'ús.

Hom es troba doncs davant una situació similar a la que va suposar en el seu dia la homogeneïtzació de las diverses bases cartogràfiques geogràfiques mundials. De fet el planejament urbanístic podria ser considerat com un graó més de la base cartogràfica compartida socialment, precisament el graó que incorpora aquells elements no tangibles del territori però que si tenen la vigència pròpia d'una llei.

Els Sistemes d'Informació Territorial amb suport informàtic, com els que administra un Cadastre o una Direcció General d'Urbanisme o una Diputació, requereixen també d'una codificació unificada en la seva base per tal de donar coherència documental i continuïtat territorial al propi sistema (sigui d'abast municipal, provincial, regional, etc.) i evitar al màxim que cada planejament sigui una illa tancada i excepcional respecte del immediat planejament veí.

A la taula següent es mostren alguns dels projectes vigents de difusió de la informació territorial que incorporen dades urbanístiques dins de l'àmbit de l'estat espanyol.

Projectes de difusió de la informació que incorporen documents de planejament urbanístic			
Projecte de difusió	Àmbit territorial	Descripció	Organisme responsable
SITMUN	Municipal i Europeu	Sistema d'Informació Territorial Municipal	Diputació de Barcelona
SITPU	Autonòmic – Catalunya	Sistema d'Informació Territorial del Planejament Urbanístic	Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya
SIPUA	Autonòmic – Andalusia	Sistema d'Informació del Planejament Urbanístic d'Andalusia	Direcció General d'Ordenació del Territori i Urbanisme de la Junta d'Andalusia.
INDALO	Estat espanyol	Intercanvi de dades entre administracions públiques	Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública.

El Sistema d'Informació Territorial Municipal (SITMUN) és una eina de gestió que integra cartografia i bases de dades amb tecnologia servidor de mapes via web, que millora la quantitat i qualitat de la informació territorial municipal. Aquesta eina permet la visualització estructurada de cartografies temàtiques, com el cadastre, el planejament urbanístic, infraestructures, xarxes serveis, ortofotos, etc..., gestionades de forma centralitzada a la Diputació de Barcelona, posant aquesta informació a l'abast dels usuaris municipals (Extranet) i del ciutadà (Internet). Aquest projecte de difusió, a més forma part de la Xarxa Europa SITMUN. La informació relativa al planejament és només una transcripció del planejament de cada municipi.

El Sistema d'Informació Territorial del Planejament Urbanístic (SITPU) és una eina de gestió específica per consultar planejament urbanístic. Aquesta eina permet visualitzar la classificació del sòl, els usos principals i la delimitació dels sectors de planejament derivat. La difusió d'aquesta informació és molt limitada, i els usuaris i l'explotació és bàsicament a càrrec de la Generalitat de Catalunya.

El Projecte d'Intercanvi de Dades (INDALO) té com a objectiu esdevenir el model de dades sobre el qual es recolzin totes les comunicacions entre les Administracions públiques de l'estat Espanyol. Es divideix en diversos dominis temàtics, com ara el de Territori, el qual està format per quatre subsistemes: Georeferenciació, Cartografia, Cadastre i Urbanisme.

Aquests projectes de difusió no aporten cap proposta de codificació urbanística pròpia, però el seu esforç per difondre alhora el planejament de molts municipis serveix per fer palesa la necessitat d'unificar les codificacions entre els diferents documents.

REQUERIMENTS PER A UNA PROPOSTA DE RECODIFICACIÓ

Universalitat

Si hom es planteja unificar i sistematitzar la codificació del planejament urbanístic s'ha de considerar que la proposta presentada sigui útil per a la majoria de les situacions però no pas pretendre que ho sigui per a la totalitat. La immensa majoria dels municipis són de petita o mitjana grandària i en canvi són molt pocs els grans municipis. Resulta més operatiu plantejar una codificació simplificada i útil per a la major part dels municipis i deixar que els grans municipis tinguin, si escau, una codificació específica, probablement desenvolupada a partir dels models simplificats.

Manteniment

La informació urbanística és cada dia més volàtil perquè els processos legals de modificació, actualització, adaptació i concreció del planejament són constants. Si inicialment els esforços institucionals es van centrar en la redacció d'un bon planejament i posteriorment en la seva adequada gestió, cada cop s'apunta més la necessitat d'adreçar esforços cap al manteniment al dia de la pròpia informació urbanística.

La elaboració d'un document de planejament refós ha passat de ser quelcom excepcional a ser una necessitat diària, imperiosa per al bon govern urbà i territorial. La informació urbanística necessita d'una contínua actualització per tal que les consultes formulades pels agents urbanístics puguin ser realment vàlides a tots els efectes. Aquesta tasca de contínua posada al dia dels documents del planejament podrà ser menys artesanal quan més definit i a la vegada més flexible sigui el sistema de codificació emprat.

No es pot oblidar tampoc el fet, demostrat pel dia a dia de l'experiència de la gestió urbanística, de la necessitat de disposar també d'un arxiu de planejaments històrics. Drets urbanístics concrets recollits per sentències han obligat a retrocedir actuacions i aplicar de nou entorns de planejament pretèrits.

Grafisme

La normalització de la codificació també podria arribar a incloure aspectes de representació gràfica, com poden ser els tipus de línia emprats per delimitar els diferents àmbits (classificació del sòl, planejament derivat, zonificació, proteccions, etc.) o les games de colors per a cada un dels sistemes o subsistemes i de les zones o subzones si s'escau. Es tractaria en aquest cas d'una normalització encaminada a la unificació d'estils com si es pretengués evitar el reconeixement de la mà concreta de l'autor de cada planejament. Nosaltres no considerem que aquest sigui ara el tema prioritari i urgent a resoldre. Àdhuc considerem que aquesta interpretació tan restrictiva de la normalització generaria conflictes innecessaris entre els professionals redactors del planejament i els distanciaria de l'assoliment d'altres acords ara més interessants. Per tant, la normalització del grafisme no és el problema sobre el que es focalitza aquest article, el qual s'orienta cap a un problema més de fons de la identificació de la informació que no pas de la seva representació sensible.

ESTAT ACTUAL

Aquest problema que en aquestes línies es debat no és nou ni en la seva diagnosi ni original en el plantejament de possibles solucions. A llarg del treball d'elaboració d'aquest Pla General d'Ordenació Urbana es van detectar i analitzar altres aportacions anteriors.

A la taula següent es mostren alguns projectes de normalització dels codis d'identificació realitzats a l'Estat Espanyol. Aquests projectes han estat promoguts de forma gairebé exclusiva per aquells agents amb la necessitat de difondre documents de planejament urbanístic generats amb criteris diferents.

Projectes de normalització de la informació urbanística			
Projecte de normalització	Àmbit territorial	Descripció del document	Organisme responsable
Sistematització dels Codis d'Identificació del Planejament	Autonòmic – Catalunya	Definició de criteris de contingut documental, representació gràfica i codificació	Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya
ITPLAN	Autonòmic – Castella i Lleó	Instrucció Tècnica sobre normalització dels instruments de planejament urbanístic	Conselleria de Foment de la Junta de Castella i Lleó

A aquests projectes institucionals de normalització, caldria afegir també les propostes de sistematització dels instruments normatius del planejament urbanístic i la seva aplicació en el treball municipal realitzades per part de Montserrat Hosta, Cap de l'Àrea de Serveis Territorials de l'Ajuntament de Vilassar de Mar.

Les tres aportacions coincideixen sobre la necessitat d'abordar aquest tema, però no són coincidents alhora de fer propostes al respecte. Per tal de facilitar una ràpida lectura comparativa s'adjunta un quadre resum.

Resum de les diferents propostes per a la codificació de la informació urbanística			
Tema	Generalitat de Catalunya	Montserrat Hosta i Privat, arquitecta	Junta de Castilla y León
Classificació del sòl i denominació de les figures de planejament derivat	Codi format per un conjunt de 3 lletres majúscules: p.e.: SUC (sòl urbà consolidat), SNU (sòl no urbanitzable) p.e.: PMU (pla millora urbana), PEP (pla especial de protecció)	Codi format per un conjunt de 2 lletres majúscules, cara a diferenciar el règim principal i a continuació es complementa amb lletres minúscules; excepte el sòl no urbanitzable on es proposa un codi de tres lletres majúscules. p.e.: SUc (sòl urbà consolidat), SnU (sòl no urbanitzable) p.e.: PPr (pla parcial residencial)	Codi format per un conjunt de 2 a 4 lletres majúscules: p.e.: SU-C (sòl urbà consolidat, SR (sòl rústec) p.e.: PP (pla parcial), PE (pla especial)
Sistemes i subsistemes urbanístics	Codi principal format per un conjunt de dos lletres majúscules. Per a indicar els subtipus o diferents categories s'introdueix una xifra en la tercera posició. p.e.: VP1 (parcs) p.e.: EQ3 (equipament administratiu)	Codi format per una lletra majúscula per al sistema i una lletra minúscula per al subtipus; excepte l'habitatge dotacional. p.e. Vj (jardins urbans), Ea (equipament administratiu) p.e.: HD (habitatge dotacional)	Codi principal format per un conjunt de dos lletres majúscules. Per a indicar els subtipus o les diferents categories s'utilitza una tercera lletra majúscula separada per un guió. p.e.: EL-P (espai lliure – parc), EQ-M (equipament administratiu)
Zonificació	Codi principal format per un sistema alfa numèric: les dos primeres posicions indiquen la zona, la tercera posició, formada per una lletra minúscula, indica la subzona. De l'1 al 19 – zones en sòl urbà Del 20 al 27 – zones en sòl no urbanitzable Del 30 al 39 – zones en sòl urbanitzable (les subzones indiquen densitats) p.e.: 2a, 30b	Idèntica a la Generalitat de Catalunya pel que fa al tipus de codificació en sòl urbà però amb diferents definicions: De l'1 al 13 – zones en sòl urbà: introdueix l'ús terciari i també les zones "jòquer". p.e.: 8 – zones ús terciari p.e.: 9 - zones comodí Pel que fa a les zones en sòl no urbanitzable s'utilitzen només lletres. p.e.: foP (forestal protegit)	Codi principal format per una lletra majúscula. Per a indicar les diferents subcategories s'utilitza una segona lletra majúscula. p.e.: RU (residencial unifamiliar), IM (industrial magatzem)

BALANÇ DE LES PROPOSTES

En general les tres propostes aquí analitzades presenten un elevat grau de maduresa i interessants aportacions, però cap d'elles arriba a resoldre de forma completa i simple el problema que aquí es planteja. Totes elles deixen temes pendents o be proposen solucions clarament simplificables. No n'hi ha prou amb la barreja de lletres majúscules, minúscules i xifres per a obtenir una combinatòria de codis que un ordinador pugui processar.

Cal estar atent també a les necessitats de la lectura visual i també fer un esforç per sistematitzar les categories urbanístiques.

La proposta que aquí és presenta és fruit d'un estudi i reflexió de les tres propostes comparades amb el interès de fer un pas més endavant que les integri i faciliti alhora la tasca del redactor i del lector en la major part dels casos. Tanmateix, com en qualsevol codificació, per als casos singulars sempre serà necessari plantejar solucions singulars.

PROPOSTA SIMPLIFICADA

Classificació del sòl: es proposar utilitzar com a codi principal 2 lletres majúscules per a cada tipus de sòl, seguides, si escau, de 2 lletres més minúscules per a indicar les subclassificacions.

Classificació del sòl: règim			
NO URBANITZABLE (NU)	SÒL URBÀ (SU)	URBANITZABLE (UR)	SISTEMES
Protegit (NU _p)	Consolidat (SU _c)	Delimitat (UR _d)	Mobilitat
No protegit (NU _{np})	No consolidat (SU _{nc})	No delimitat (UR _{nd})	Espais lliures
		Amb planejament aprovat (UR _{pa})	Equipaments
SÒL ÚS PRIVAT			SÒL ÚS PÚBLIC

Àmbits de planejament: es proposa utilitzar com a codi principal 2 lletres majúscules de cada tipus de planejament, seguides, si escau, d' 1 lletra minúscula més per a indicar els subtipus. Es recomana evitar denominacions de significat reiteratiu com "urbanístic", "ordenació", "director", etc. perquè són genèriques i no aporten valor específic a la denominació.

Denominació de les figures de planejament				
Àmbit		Denominació	Codi	Subcodi
Supramunicipal: comarcal, regional, etc.		Pla Director	PD	PDg general
				PDp parcial
				PDs sectorial
Municipal o plurimunicipal		Pla d'Ordenació	PO	
Submunicipal	Sòl urbanitzable	Pla Parcial	PP	PPd delimitador
	Sòl urbà no consolidat	Pla Millora	PM	
	Sòl no urbanitzable	Pla Especial	PE	
Temàtic		Pla Sectorial	PS	PSa (sectorial agrari)

Sistemes i subsistemes urbanístics: es proposa utilitzar com a codi la sigla majúscula de cada sistema o subsistema, més una segona lletra minúscula per indicar la categoria específica. Quan es tracta d'espais lliures d'edificació associats al sistema el segon dígit és el 0. Quan es tracta de sistemes de nova creació proposats en sòl en transformació, se situa el codi entre parèntesi.

En aquells casos en que es contempli la coexistència de dos usos públics diferents en un mateix sòl classificat com a sistema, aquests es poden identificar amb les dues claus corresponents, separades per una barra inclinada (N/N) o per un guió (N-N). En el primer cas, la primera clau serà identificativa del sistema assignat al sòl i situat en un nivell topogràfic superior, i la segona clau, es correspon amb l'ús compatible situat en un nivell topogràfic inferior. En el segon cas es contempla la coincidència de funcions corresponents a dos sistemes diferents en un mateix terreny qualificat com a tal.

Qualificació del sòl públic: sistemes i subsistemes

MOBILITAT	C. Comunicacions vials Ct. Xarxa territorial Xarxa urbana Cb. Xarxa bàsica Cl. Xarxa local Cs. Xarxa sectorial Ce. Nodus d'enllaç (bus, taxi) Cv. Xarxa de vianants C0. Espai lliure associat a la vialitat Xarxa rural Cr. Camins rurals Cp. Camins paisatgístics i/o protegits Ca. Vies agràries (C) Xarxa de nova creació	P. Aparcaments Ps. Aparcaments soterrats Pr. Aparcaments d'esplanada Pp. Aparcaments construïts en alçada Pv. Aparcaments associats a espais lliures Pe. Aparcaments associats a equipaments Pd. Aparcaments associats a dotacions i serveis privats Pi. Aparcaments associats a intercanviadors (nodus) Pc. Aparcaments associats a vialitat (cordons o bateries) P0. Espai lliure associat a l'aparcament (P). Aparcament de nova creació	F. Ferroviari Per desenvolupar
			M. Marítim Per desenvolupar
			A. Aeroportuari Per desenvolupar
ESPAIS LLIURES	V. Parcs i jardins Vj. Places i jardins urbans Vu. Parcs urbans Vp. Parcs paisatgístics Va. Parcs agrícoles Vf. Parcs forestals (V). De nova creació	H. Hidrològic Hr. Rieres Ht. Torrents He. Làmines d'aigua Hf. Fonts (H). De nova creació	
EQUIPAMENTS	E. Dotacions comunitàries Ee. Esportiu Ec. Cultural Ed. Docent Es. Sanitari Ea. Assistencial Eg. Administratiu Ef. Funerari (cementiri, tanatori, ...) Eh. Habitatge dotacional Em. Mercats Em. Transport E0. Espai lliure associat a l'equipament (E). De nova creació	S. Serveis tècnics Sa. Aigua St. Telecomunicacions Se. Energia elèctrica Sg. Gas Sr. Residus sòlids Sd. Depuració aigües residuals Sp. Petrolers Sm. Mobilitat S0. Espai lliure associat al servei tècnic (S). De nova creació	

Qualificació del sòl privat: zonificació

Es proposa utilitzar com a codi un sistema on les dues primeres posicions són numèriques i a partir de la 3ª posició s'utilitzen lletres. Les dos primeres posicions indiquen la qualificació de la zona. La tercera posició, formada per una lletra minúscula, indica la subzona.

Si el primer número és un 0 indica que el sòl és no urbanitzable. Aquesta decisió pretén reforçar molt visualment el règim urbanístic d'aquest tipus de sòl.

Si el primer número no és un 0 indica que es tracta de sòl urbà. Aquesta decisió entronca amb la tradició d'identificar les zones urbanístiques amb números.

Si el codi està inclòs dins d'un parèntesi ( ) la qualificació zonal correspon a sol urbanitzable o no consolidat. Aquesta decisió vol reforçar visualment el caràcter propositiu de la qualificació zonal.

Codificació al sòl urbà/urbanitzable:

La primera posició numèrica (1-9) indica la qualificació zonal, en general molt marcada per l'ús del sòl en primer lloc i en segon lloc per la tipologia edificatòria.

El dígit 1 correspon al teixit històric o tradicional de cada població.

Els dígit 2-5 corresponen als diferents teixits residencials més recents (eixamples, blocs aïllats, ciutat jardí i alineacions).

El dígit 6 correspon a l'ús industrial

El dígit 7 correspon als equipaments privats (dotacions)

El dígit 8 correspon a sectors de transformació potencial cap a altres usos, encara per definir.

Rest a disponible l'àmbit zonal 9 per a la casuística específica de cada municipi.

La segona posició numèrica, juntament amb la primera, acaba per definir la zona pròpiament dita. D'aquesta manera es disposa de fins 99 codis diferents per a identificar les qualificacions zonals d'un municipi, en principi suficients i ordenades segons una lògica.

Quan aquesta segona posició és 0 indica que es tracta d'un àmbit lliure d'edificació. Altre cop la presència del dígit 0 reforça el missatge de l'absència d'edificació.

La resta de dígit (1-9) corresponen a subtipus de la zona principal.

Es fa notar que per a cada àmbit zonal hi ha una sèrie de zones amb definicions que són comuns: p.e. "Sectors urbanístics desenvolupats" o "Conjunts Unitaris". Es tracta de zones que comparteixen alguna característica que les fa homogènies o singulars: be procedeixen d'un projecte arquitectònic unitari o be provenen d'un planejament anterior, etc.

La tercera posició és opcional i es proposa que sigui una lletra per tal d'indicar la subzona.

Les subzones són en principi un conjunt obert, que presenta un gran potencial d'adaptació a la casuística de cada municipi i que es pot anar ampliant a mesura que s'incorporin nous sectors de planejament derivat o es regulin de forma més detallada els paràmetres d'una zona.

Codificació al sòl no urbanitzable:

Per a cada tipus de qualificació de sòl (natural, forestal, agrícola, etc.) hi ha també una sèrie de subzones amb definicions comunes (p.e. l'ús residencial associat) i altres subzones ja més específiques per a cada tipus de sòl.

Qualificació del sòl: zonificació		
SÒL NO URBANITZABLE	SÒL URBÀ	SÒL URBANITZABLE
01. SÒL NATURAL 01e. Interès ecològic 01h. Habitatge natural associat (refugis) 01p. Interès paisatgístic	1. RESIDENCIAL HISTÒRIC 10. Àmbits lliures d'edificació 11. Centre històric 12. Històric dispers 13. Fronts històrics de carrer 14. Sectors urbanístics desenvolupats 15. Conjunts unitaris	(1) RESIDENCIAL HISTÒRIC (10) (11) (12) (13) (14) (15)
02. SÒL FORESTAL 02c. Forestal comú 02e. Interès ecològic 02h. Habitatge forestal associat 02i. Forestal Intensiu (explotació) 02m. Forestal d'emmagatzematge 02p. Interès paisatgístic 02r. Rehabilitació Forestal 02t. Tractament de residus 02z. Altres	2. RESIDENCIAL COL·LECTIU ALINEAT 20. Àmbits lliures d'edificació 21. Raval 22. Eixample 23. Intervencions al nucli antic 24. Sectors urbanístics desenvolupats	(2) RESIDENCIAL COL·LECTIU ALINEAT (20) (21) (22) (23) (24)
03. AGRÍCOLA 03c. Agrícola comú (extensiu) 03e. Interès ecològic 03h. Habitatge agrícola associat 03i. Agrícola intensiu 03m. Agrícola d'emmagatzematge 03p. Interès paisatgístic 03r. Rehabilitació agrícola 03z. Altres	3. RESIDENCIAL COL·LECTIU EDIFICACIÓ OBERTA 30. Àmbits lliures d'edificació 31. Blocs amb alineació independent 32. Torres amb alineació independent 33. Intervencions al nucli antic 34. Sectors urbanístics desenvolupats 35. Conjunts unitaris	(3) RESIDENCIAL COL·LECTIU EDIFICACIÓ OBERTA (30) (31) (32) (33) (34) (35)
04. SÒL RAMADER 04c. Ramader comú (extensiva) 04e. Interès ecològic 04h. Habitatge ramader associat 04i. Ramaderia intensiva 04m. Ramader d'emmagatzematge 04p. Interès paisatgístic 04r. Rehabilitació ramadera 04t. Tractament de residus 04z. Altres	4. UNITATS DE RESIDENCIA ALINEADA 40. Àmbits lliures d'edificació 41. Alineacions de l'habitatge unitari 42. Agrupacions alineades per parelles 43. Intervencions al nucli antic 44. Sectors urbanístics desenvolupats 45. Conjunts unitaris	(4) UNITATS DE RESIDENCIA ALINEADA (40) (41) (42) (43) (44) (45)

05. SÒL RURAL 05c. Rural comú 05e. Interès ecològic 05h. Habitatge rural associat 05i. Rural Intensiu (explotació) 05m. Rural d'emmagatzematge 05p. Interès paisatgístic 05r. Rehabilitació rural 05t. Tractament de residus 05z. Altres	5. UNITATS DE RESIDENCIA AÏLLADA AMB JARDÍ 50. Àmbits lliures d'edificació 51. Parcel·la mínima 175 m ² 52. Parcel·la de 175 a 250 m ² 53. Parcel·la de 250 a 400 m ² 54. Parcel·la de 400 a 500 m ² 55. Parcel·la de 500 a 800 m ² 56. Parcel·la de 800 a 1000 m ² 57. Parcel·la > 1000 m ²	(5) UNITATS DE RESIDENCIA AÏLLADA AMB JARDÍ (50) (51) (52) (53) (54) (55) (56) (57)
06. INDUSTRIAL 06h. Habitatge industrial associat 06i. Industrial intensiu 06m. Industrial d'emmagatzematge 06p. Interès paisatgístic 06r. Rehabilitació industrial 06t. Tractament de residus 06x. Activitats extractives (manantials, pedreres, mines) 06z. Altres	6. INDÚSTRIA COL·LECTIVA 60. Àmbits lliures d'edificació 61. Industrial col·lectiu aïllat 62. Col·lectiu agrupat en filera 63. Col·lectiu agrupat en illa 64. Sectors urbanístics desenvolupats 65. Conjunts industrials unitaris 66. Unitats industrials aïllades 67. Unitats industrials agrupades (mitgeres) en fileres 68. Unitats industrials agrupades (mitgeres) en illes 69. Unitats industrials singulars	(6) INDÚSTRIA COL·LECTIVA (60) (61) (62) (63) (64) (65) (66) (67) (68) (69)
07. DOTACIONS PRIVADES 07a. Comerç 07c. Cultura 07d. Docent 07e. Esport 07h. Habitatge associat 07m. Emmagatzematge 07p. Interès paisatgístic 07q. Assistència a la mobilitat 07s. Sanitat i assistència social 07t. Turisme, restauració i lleure 07r. Religió i funerari 07z. Altres	7. DOTACIONS PRIVADES 70. Àmbits lliures d'edificació 71. Comerç 72. Hotel, restauració i recreatiu 73. Oficines i Serveis professionals 74. Esport 75. Docent 76. Sanitat i assistència social 77. Cultura 78. Assistència a la mobilitat 79. Religió i funerari	(7) DOTACIONS PRIVADES (70) (71) (72) (73) (74) (75) (76) (77) (78) (79)
08. DISPONIBLE	8. SECTORS DE DESENVOLUPAMENT POTENCIAL	(8) DISPONIBLE
09. DISPONIBLE	9. DISPONIBLE	(9) DISPONIBLE

Resten disponibles els codis 08 i 09 per a donar resposta a les especificitats pròpies de cada municipi.

A continuació es mostren exemples gràfics d'aplicació de la codificació.

Exemple de l'aplicació de la codificació simplificada proposada a un sector de sòl urbà no consolidat.

Exemple de l'aplicació de la codificació simplificada proposada a un sector de sòl urbà consolidat.

Exemple de l'aplicació de la codificació simplificada proposada a un sector de sòl urbanitzable

Exemple de l'aplicació de la codificació simplificada proposada al sòl no urbanitzable

CONCLUSIONS

L'experiència d'aplicació d'aquesta codificació simplificada ha estat satisfactòria tan des del punt de vista de l'equip redactor com des del punt de vista dels professionals i ciutadans que han presentat al·legacions en les diverses etapes d'aprovació. Les tasques s'han simplificat, el sistema s'ha demostrat flexible i els consultors s'han adaptat ràpidament als canvis que es proposen. Hom espera que aquesta aportació sigui una baula més en el procés de millora contínua dels documents que donen suport material al planejament urbanístic.

BIBLIOGRAFIA

Revistes

Autor/a:	Clara Galiano, cap del Servei de Documentació i Estudis de la Direcció General d'Urbanisme de la Generalitat de Catalunya
Títol:	"Codificació de informació de Planejament"
Referència:	Revista INDE (Informació i Debat), juny de 2005, pàgina 41
Editorial:	Publicació de la Demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya
Lloc de publicació:	Barcelona

En aquest article, Clara Galiano presenta un estudi de codificació de la informació de planejament i destaca que l'aplicació d'aquesta codificació gràfica és imprescindible per assolir un millor aprofitament i explotació de les possibilitats dels sistemes d'informació geogràfica.

LEGISLACIÓ

Lleis

- *Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme (DOGC núm. 3600, de 21 de març de 2002)*
- *Decret 287/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament parcial de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme. DOGC núm. 4022 - 02/12/2003 (Pàg. 23450)*

- *Llei 10/2004, de 24 de desembre, de modificació de la Llei 2/2002, del 14 de març, d'urbanisme, per al foment de l'habitatge assequible, de la sostenibilitat territorial i de l'autonomia local.*

- *Decret 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme*

- *Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme*

La diferent legislació consultada fa referència als continguts dels documents de planejament, però sense fer cap aportació per a la codificació d'aquests.

Per a la proposta simplificada s'ha tingut en compte les definicions de les classificacions del sòl i dels àmbits de planejament incloses en la legislació d'àmbit català.

Normes

Norma	Àmbit territorial	Descripció	Organisme responsable
CEN / TC 287	Europeu	Normalització de la informació geogràfica	Centre Europeu de Normalització
ISO / TC 211	Mundial	Normalització de la informació geogràfica	Organització Internacional per a la Estandardització

Aquestes normes es centren bàsicament en la informació gràfica de base, planimetria i topografia, i la seva georeferenciació i facilitat d'intercanvi.